

Mogoče bo imel Peterček več sreče, nego sem jo imel jaz! Če bi pa tudi njemu ne bilo usojeno, potem naj se zgodi po volji božji in on naj stori z zlatom, kar mu drago!»

Peterček s svojo še otroško pametjo ni mogel vsega doumeti, kar je govoril boter. Navzlic temu pa so se mu njegove besede vtisnile globoko v spomin in v srce...

Ozelenela že desetič bojna je poljana . . .

Kdo izmed nas je slutil jasne dnove,
 ko sužnjih dni nosili smo okove? —
 Kot kres goreč nam vzplapolal je svetel dan,
 očiščen v krvi tisočerih ran.
 Mogočen spev doni čez plan:
 »Svobode praznik svoj slavi Slovan!
 Ozelenela že desetič bojna je poljana,
 kjer bila nam svoboda je izvojevana:
 junakov jo je smrt rodila,
 njih topla srčna kri krstila
 in naša jo boleost gojila.
 Kdor v bratski slogi ne živi,
 ta k maščevanju kliče mrtvo kri!
 Ozelenela že desetič bojna je poljana
 in vsa je s cvetjem posejana;
 a duh bojevnikov nad nami bdi
 in nas k vzajemnosti bodri.
 Da vzklił si kakor ptič dvoživ
 iz ognja vojnih razvalin,
 zavedaj se, slovenski sin,
 zavedaj, draga se mladina,
 ki vabi te ponosna domovina.
 Pripravljajmo se z delom na slovesni dan,
 ko za trpeče brate onkraj mej
 pozove prapor nas na plan,
 ko našo sveto himno »Bože pravde . . .«
 zapoje z nami sužnji Kras in Korotan,
 tedaj bo šele pravi naš slovesni dan!

Mara Lamutova.

